

Οι νέες μυθολογίες του πολιτισμού της αυτοεπιτήρησης

1. Οι τεχνικοπολιτιστικές μεταλλάξεις συντέλεσαν στο να πραγματοποιηθεί ένας επανακαθορισμός των προσανατολισμών και των καθηκόντων του οικονομικού συστήματος, στην κατεύθυνση καταστροφής του οικονομικού πλούτου της παραγωγικής βάσης και της εξειδικευμένης επέκτασης, εμβάνδυσης και εντατικοποίησης της καταστροφής των κοινωνικών σχέσεων σε όλη την γεωγραφία της κοινωνικής εμπειρίας, με την παραλληληρηματική ανάδειξη ανταγωνιστικών γλωσσών που αναπαύονται στο εσωτερικό των παραγόμενων εμπορευμάτων αφού έχουν εγγράψει τις λειτουργίες και τις σκοπιμότητες της κυβερνητικής λογικής.

2. Η κατανόηση της σημασίας και των τεράστιων εφαρμογών, που αποδίδονται στις ανακαλύψεις από τα ευρήματα των ανασκαφών στις πολυδαίδαλες στοές των γλωσσικών ιδιωμάτων και των επικοινωνιακών τεχνικών, αναβαθμίζουν ποιοτικά και αναπτύσσουν την χρησιμότητα του ελεγχόμενου μηνύματος στην στρατηγική πορεία της αποτελεσματικής αντιμετώπισης αντίρροπων πρακτικών που εκφεύγουν από την δυνατότητα συνεννόησης.

3. Η πολιτιστική κληρονομιά των γλωσσών, των γνώσεων και των ιστορικών κοινωνικών πρακτικών, έχει υποστεί έναν εξαντλητικό ιδεολογικό εξαγνισμό, που επανασημασιολογεί και διαδίδει την απατηλή χρήση του, επαναλαμβάνοντας την κανονικότητα των προγραμματισμένων συμπεριφορών του, στο αποξηραμένο μέλλον, που ανεφοδιάζει την παραγωγική μηχανή, με καύσιμο την ενεργητική συγκατάθεση.

4. Η καθολική ανασκευή της ιστορικής μνήμης σε συλλογική μνήμη μιας τάξης είναι αυστηρά προσανατολισμένη στην επιλεκτική αφομοίωση συμπεριφορών που επιβραβεύουν την επιδίωξη να συντηρούνται οι κοινωνικές σχέσεις και να αναπαράγουν την αποκρυσταλλωμένη ορθολογικότητα της μνήμης του υπάρχοντος τρόπου παραγωγής.

5. Η παραγωγή της μαζικής κουλτούρας αναπόδραστα συνυφασμένη με την τελειοποίηση του καταμερισμού της εργασίας, εξεζητημένο εργαλείο που χρησιμοποιείται για να διαποτίζει το σύνολο της ύπαρξης με κατάλληλους κανόνες συμμόρφωσης στις συνεχείς μεταβαλλόμενες τεχνολογικές ανακατατάξεις, συντάσσει την διακήρυξη, καταστρώνει την πλοκή και τις οδούς που θα ακολουθήσει η αδιάλειπτη επιμονή της ταξικής εξουσίας, όχι μόνο να ταυτίσει τον Λόγο με τον βαθμό συμμόρφωσης σ' αυτήν αλλά να υποβιβάσει τον ενσυνείδητο άνθρωπο σε απλώς ένζωο.

6. Η παραγωγή γνώσης είναι επιφορτισμένη με την κωδικοποίηση των σημαινόντων της εξουσίας, που περιλαμβάνουν το επιφανόμενο και το αποσπασματικό στην διακηρυγμένη προοπτική νομιμοποίησης ενός μοντέλου ενεργητικής παραγωγής λήθης που θα αντικαταστήσει το περιεχόμενο της ιστορικής συνείδησης και της κριτικής αίσθησης στην ανεπιστρεπτή κατεύθυνση επιβεβαίωσης της αποσιώπησης σαν παραγωγικής δύναμης και σαν κατασταλτικής πολιτικής που ασκείται ανενδοίαστα και συναινετικά αποσπώντας τα υλικά μέσα διαιώνισης της κυριαρχίας της.

7. Ο σημειολογικός οδοδείκτης, αμετάβλητα αγκυροβολημένος στην εξύμνηση του παρόντος, χρησιμοποιεί την υποτιμημένη χρηστική αξιοποίηση της κοινωνικής οργάνωσης του χρόνου, σύμφωνα με την καθορισμένη παραγωγή της γνώσης της

λήθης, που κυκλοθυμικά περιστρέφεται στο παρελθόν, για να αποσιωπήσει τις πρακτικές που ορίζουν τις εκμεταλλευτικές σχέσεις, και να επιστρέψει την υπεραξία, που συλλαμβάνει τόσο από την οικειοποίηση της εργασίας, όσο και από την καταλήστευση του χρόνου στην παρατεταμένη αδράνεια της κοινωνίας.

8.Ο ανελέητος κατακερματισμός της εργασίας και οι τεχνικές τελειοποίησης των αυτόνομων πλέον παραγωγικών μέσων, συγκεντρώνουν τα απομονωμένα προϊόντα σε ένα παραγωγικό σύστημα όπου η μη επικοινωνία κατέχει την αδιαμφισβήτητη κυριότητα αυτού του συστήματος απαιτώντας τον σεβασμό και την επιθυμία να την επιθυμούν για να γίνεται αποτελεσματική και να ανακυκλώνει την υλική της κυριαρχία.

9.Στο γίνεσθαι της παραγωγής η αντικειμενικοποιημένη όψη της επικοινωνίας εγκωμιάζει τον παραλληληματικό μονόλογο της εξουσίας και τις τεχνικές ασταμάτητου δαυμασμού στην υποταγή, που η παραγόμενη καπιταλιστική ορθολογικότητα της ακινησίας διαφημίζει, εξοβελίζοντας κάθε πιθανότητα ανάπτυξης αδιαμεσολάβητης και προσωπικής επικοινωνίας.

10.Η εξειδικευμένη επικοινωνιακή εξουσία οργανώνει την καθολική σύγκλιση των στιγμών της απόλυτης αντικειμενοποίησης και των άλλων εξειδικευμένων εξουσιαστικών δραστηριοτήτων, εκπροσωπώντας απολυταρχικά τον εαυτό της μετά τον εξορυσμό κάθε εναντιωτικού πράττειν.

11.Οι εμπορευματικές σχέσεις, υπό την αντικειμενική καθοδήγησή της αντιπροσωπεύουν την συστηματική νόθευση του χαρακτήρα και του περιεχομένου των σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων, των τάξεων και της φύσης και την ανάδρευση μιας εντύπωσης ότι αποτελεί προϊόν ικανοποίησης της φυσικής εξέλιξης.

12.Οι οικονομικές και κοινωνικές δυνάμεις, που συνδέουν την ζωή την εποχή της εσχάτης κρίσης του καπιταλιστικού συστήματος, προσλαμβάνουν τον χαρακτήρα των αόρατων, αφηρημένων φυσικών δυνάμεων, αποσιωπώντας το ότι η μεταμόρφωση του κόσμου είναι αποτέλεσμα της ιστορικής εξέλιξης των μεθόδων και των μέσων της υλικής παραγωγής της υπάρχουσας ταξικής κοινωνίας.

13.Ο οικονομικός σχεδιασμός συνίσταται στην παραγωγή του εμπορεύματος - πληροφορία, το λογισμικό και η αντίληψή της εισάγεται στα μηχανήματα, που διαχειρίζονται τα προγράμματα των επιχειρήσεων της παράγωγης ζήτησης, αποδίδοντας τις πολιτικο-ιδεολογικές επιλογές των τεχνικών, οι οποίες ενσωματώνουν τρόπους συμπεριφοράς από τους οποίους απουσιάζει η κριτική αμφισβήτηση και κάθε στοιχείο άρνησης, καθιστώντας αντικειμενικά αδύνατα κάθε προσπάθεια εξωτερικής υπαγόρευσης.

14.Η πληροφορική δίνει την δυνατότητα αξιοποίησης ενός μεγαλύτερου αριθμού συντελεστών και πραγμάτωσης των πολυάριθμων λειτουργιών που αντιστοιχούν σε κάθε συντελεστή.

15.Η μοριακή αποσαφήνιση και η ορθολογικότητα της εξαρτημένης σκέψης την καθιστά ευέλικτη και αποτελεσματική στις επιχειρησιακές επεμβάσεις, που αναλαμβάνει υπό την υψηλή εποπτεία και καθοδήγηση μιας ανώτερης διευθυντικής τάξης, η οποία αντικαθιστά προοδευτικά το πνεύμα και την σκοπιμότητα της βιομηχανικής κοινωνίας με την ενσωμάτωση της επιστημονικής και τεχνολογικής γνώσης στην παραγωγική δραστηριότητα και την ταυτόχρονη υποστήριξή της από ένα υπερσυγκεντρωτικό σύστημα πληροφόρησης, που μονοπωλεί ένα μονοσήμαντο τύπο πληροφορίας, τον οποίο μεταβάλλει σε αυτοσκοπό, απαιτώντας την μεγιστοποίηση του ελέγχου και της καταστολής.

16. Το πληροφορικοποιημένο εμπόρευμα οριοθετεί και κατανέμει την κατακερματισμένη γεωγραφία της κοινωνικής ζωής σε επιμέρους κοινωνικά σύνολα που αλληλοσχετίζονται με αυστηρά καθορισμένους όρους αναπαραγωγής της ταξικής κυριαρχίας. Χρηστικοί και λειτουργικοποιημένοι χώροι ενσωματώνουν τα απομονωμένα άτομα στην καταναλωτική ακινησία του χώρου, εξουδετερώνοντας κάθε πιθανότητα αυτόνομης συνεύρεσης, τραγικά εναλλασσόμενες εξατομικευμένες στιγμές σφυρηλατούν την κοινωνική αλλοτρίωση του χρόνου, με την ανεπιστρεπτή χρηστικότητα που διαχωρίζει το βίωμα από την κριτική αντιμετώπιση της ιστορίας, που συγγέει την συγκροτημένη αντιληπτική δραστηριότητα προς όφελος της κυκλικής ανάλωσης του ψεύδους και της παρουσίασης εξαυλωμένων πεδίων κατοχύρωσης της μνήμης.

17. Η ανθρώπινη δραστηριότητα απόλυτα αποξενωμένη από τις παραγωγικές δυνάμεις στερημένη την συνείδηση και τις πρακτικές δυνατότητες μεταβολής, βρίσκεται αντιμετώπι με την συμμαχία των μεταφυσικών ψευδαισθήσεων που αποσπάστηκαν από την πραγματική κοινωνική δραστηριότητα και σύστησαν μιά αυτοπαραγόμενη διαχωρισμένη λειτουργία, που αντικατέστησε τις φυσικές και νοητικές αισθήσεις με την συμπυκνωμένη αλλοτριωτική αίσθηση του φαίνεσθαι, καθιστώντας επιτρεπτή μόνο την εκφραστική απόδοση της μορφής της.

18. Η πληροφορικοποιημένη μηχανή επεξεργάζεται και ρυθμίζει αυτόνομα τις νοητικές λειτουργίες, την επικοινωνία, την διδασχή της κυρίαρχης ιδεολογίας αναπροσαρμόζοντας αδιάκοπα και διατηρώντας το σχέδιο δράσης, κίνησης μέσα στην κίνηση, το αποτέλεσμα προσαρμόζεται στην δική της δομή, που ορίζει τους στόχους, οργανώνει τα μέσα, όχι μόνο για να βελτιώσει την αποδοτική ικανότητά της αλλά και για να αναπαράγει τον εαυτό της σε πολυπλοκότερη και αρτιότερη μορφή.

19. Τα συστήματα συντονισμού, συλλογής, απόφασης και μεταβίβασης της πληροφορίας με την υποστήριξη αλληλοδιαπλεκόμενων μηχανισμών παροχής υπηρεσιών, έρευνας, διαφήμισης, ψυχολογικής βοήθειας, παράγουν την ζήτηση που αντιστοιχεί στην προσφορά, παράγουν καταναλωτές για τα προϊόντα τους. Η δραστηριότητα, μέσω της οποίας τα άτομα παράγουν τους εαυτούς τους, τέτοιους που απαιτούνται από τα καταναλωμένα προϊόντα.

20. Η κατανάλωση αποτελεί μια παραγωγική δραστηριότητα μέσω της οποίας ο άνθρωπος παράγει τον εαυτό του σύμφωνα με τις αξίες και την νοοτροπία των αντίστοιχων εμπορευμάτων που καταναλώνει. Αυτοπαραγόμενο εμπόρευμα ο άνθρωπος, ανταλλάσσεται και καταναλώνεται από εμπορεύματα.

21. Η παραγωγή διαδικασιών ταύτισης με πρότυπα προσαρμογής και συμμόρφωσης είναι ποιοτικά αναβαθμισμένη, καθολική και επιφέρει συντριπτικά χτυπήματα στις ευάλωτες από φόβο και ένοχες συνειδήσεις αποτελώντας αυτές, τον αρωγό στις απαιτήσεις για την συντήρηση του συστήματος.

22. Απρόσωπες και εξαυλωμένες απαιτήσεις υποβάλουν τα συναισθήματα σε έναν υπερδεματισμένο εξαναγκασμό, όπου η κριτική αντιληπτική αποσαφήνιση, αντικαθίσταται από τις αυτόματες, μηχανικές νοηματοδοτήσεις των εξαρτώμενων αντανakλαστικών.

23. Οι κοινωνικές σχέσεις που διυλίζονται στα μυριάδες ιδεολογικά αποστακτήρια της εμπορευματικής παραγωγής, αφαιμάζουν από το εγώ κάθε ουσία του εαυτού του, κάθε πίστη στην αντικειμενική Αλήθεια, εκτός από την παραχωρημένης ενδείας εναπομείνασα προσπάθεια μετατροπής του υλικού και πνευματικού πλούτου σε ένα υποβαθμισμένο μέσο, αυτοσυντήρησης της γυχοραγούσας κοινωνίας.

24. Η υλοποιημένη εφαρμογή της ιδεολογίας του διαχωρισμού αφού ανάπλασε την πραγματικότητα σύμφωνα με τις αλλότριες επιδράσεις που άσκησε, επιτυγχάνει την ολοκλήρωσή της μέσα στην ακινητοποιημένη παρουσία του κόσμου και την διάλυσή της μέσα σε αυτόν.

25. Με αυτόν τον τρόπο γίνεται η αποικιακή εξάπλωση της εμπορευματικής αδηφαγίας στο σύνολο της ύπαρξης και ο μετασχηματισμός της κοινωνικής φύσης της σε προσωπική έκφραση της κοινωνικής αυταπάτης που εκπροσωπεί το εμπόρευμα. Ενα βαθύ σχίσμα στο εσωτερικό της ύπαρξης ανοίγεται άστοργα, στο οποίο εντοιχίζεται και εδρεύει η στασιμότητα και η αποτυχία. Είναι το περιβάλλον που συντηρείται και ανανεώνεται η κυριαρχούμενη από μια συνείδηση ψευδαισθήσεων κοινωνική πραγματικότητα, όπου κανείς δεν υφίσταται αυτό που είναι, σε μια κοινωνία που απουσιάζει η κοινωνική της ουσία.

Οι παραγωγοί του παγκόσμιου πλούτου και ταυτόχρονα δυνητικοί υποτελείς τις αξίες αυτού του πλούτου και των ιδιοκτητών του οφείλουν να τον καταστρέψουν έγκαιρα γιά να ξαναγίνουν Ανθρωποι πριν επέλθει η οριστική εξολόθρευση της ζωής και του Ανθρώπου από τον πολιτισμό της μόλυνσης και του θανάτου

Η ιστορική αποστολή της εδραίωσης της αλήθειας και η καθολική πραγμάτωση του Σχεδίου χειραφέτησης του Ανθρώπου είναι αποκλειστική και αναπόφευκτη δυνατότητα του Προλεταριάτου, να συντρίψει τις καταπίεσεις, τις απαγορεύσεις της ταξικής κοινωνίας, του κράτους, της εμπορευματικής οικονομίας γιά να εγκαθιδρύσει τα αυτόνομα προλεταριακά συμβούλια των Ανθρώπων - Ποιητών που θα έχουν την απόλυτη εξουσία και τον έλεγχο της κοινωνικής ζωής.

Στα συμβούλια που η πρακτική θεωρία υλοποιείται συνδέεται η άμεσα εκτελεστική επικοινωνία μεταξύ των παραγωγών, με την καθολική συγγραφή της Ιστορίας από τις απελευθερωμένες Συνειδήσεις.

Η αυτόνομη προλεταριακή αμφισβήτηση είναι η ιστορική κριτική, κριτική της ολότητας, είναι αντίληψη της ρευστότητας του αρνητικού που δοκιμάζεται ασταμάτητα, στον πύρινο κόσμο της Διαλεκτικής, της Αναγκαιότητας και της Ουσίας.

Είναι αδιάλειπτη φιλοδοξία, κοσμική απαίτηση, η σύνδεση των αντίρροπων - ριζοσπαστικών δυνάμεων της κοινωνίας, που θα οργανωθούν αντιεραρχικά, δίχως να αναπαράγουν στο εσωτερικό τους, τους διαχωρισμούς, τις ειδικότητες, τους ρόλους και περνώντας με θάρρος και αποφασιστικότητα από τις φαινομενικότητες και τη σύγχυση θα προχωρήσουν κατευθείαν στον ανεπίστρεπτο προορισμό της κοινωνικής επανάστασης, στην κατάληψη του Λόγου και της Ιστορίας.

**Τίποτα δεν είναι αδύνατο
όταν βιώνουμε το αδιανόητο**

Ανθρωποι της Καρδιάς